

Aan de woordvoerders asielbeleid in de Tweede Kamer

cc Dhr. E. van der Burg, staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid

VluchtelingenWerk Nederland
Postbus 2894
1000 CW Amsterdam
Telefoon (020) 346 72 00
Helpdesk (020) 346 72 50
Fax (020) 617 81 55
www.vluchtelingenwerk.nl
info@vluchtelingenwerk.nl

Datum
Betreft

1 maart 2024

Brief VluchtelingenWerk Nederland – Commissiedebat Vreemdelingen-
en asielbeleid – donderdag 7 maart 2024

Geachte woordvoerders asielbeleid,

Op 26 februari overhandigde de Enquêtecommissie Fraudebeleid en Dienstverlening het [rapport](#) blind voor mens en recht, naar aanleiding van de kinderopvangtoeslagaffaire: *“Het zou onvergeeflijk zijn als hier geen lering uit wordt getrokken. De patronen die dit veroorzaakt hebben, zijn nog steeds aanwezig. Het kan weer gebeuren”*. De drang om fraude te bestrijden resulteerde in het uit het oog verliezen van de menselijke maat en proportionaliteit. Dit leidde tot het aftreden van het kabinet in januari 2021 en de belofte om meer aandacht te besteden aan de menselijke maat.

De patronen die hebben geleid tot de toeslagenaffaire vinden parallellen in het huidige asielbeleid. Ondanks adviezen van gerenommeerde adviesorganen werden er beleidsmaatregelen ingevoerd die later juridisch onhoudbaar bleken te zijn, zoals bijvoorbeeld de zogenoemde 'nareismaatregel'. Ook is het kabinet gevallen op het vermeende probleem van een exponentiële groei in gezinshereniging met het oog op "nareis op nareis op nareis", waarvan uit een recente analyse van de IND¹ is gebleken dat dit niet op feiten is gebaseerd. De cijfers laten zien dat 'nareis op nareis' slechts enkele tientallen keren per jaar voorkomt. Bovendien blijkt de voorgestelde oplossing, namelijk het invoeren van een tweestatusstelsel op basis van het fundamentele heroriëntatie asiel rapport² niet wenselijk en opportuun te zijn. Het is ondermijnd voor het draagvlak dat een van de belangrijkste redenen voor de val van het kabinet een fabel blijkt te zijn. Een fabel die mogelijk zal leiden tot aanscherping van het gezinsherenigingsbeleid voor jongvolwassenen. Een motie die hiertoe oproept is aangenomen in de Tweede Kamer. Nu we weten dat het om tientallen mensen op jaarbasis gaat, staat het probleem overduidelijk niet in verhouding tot de gevolgen voor gezinsleden die door aanscherping van beleid van elkaar gescheiden zouden blijven.

Om het asielsysteem robuuster te kunnen maken is het van belang dat beleid wordt gebaseerd op feiten. Een record groot aantal asiel- en nareisaanvragen liggen inmiddels op de plank om beoordeeld te worden³ en er zijn al jaren structureel te weinig opvangplekken voor asielzoekers en statushouders.

---

1 <https://ind.nl/nl/documenten/02-2024/informatieblad-analyse-gestapelde-gezinshereniging-bij-asiel.pdf>

2 https://www.vluchtelingenwerk.nl/sites/default/files/2024-02/2024d04940_-_bouwstenen_voor_het_asielbeleid_en_asielstelsel.pdf

3 Openstaande aanvragen nareis: 28.740, en asiel: 51.210 ([IND, januari 2024](#))

VluchtelingenWerk roept op om gehoor te geven aan de dringende behoefte naar een zorgvuldig en efficiënt asielsysteem dat voldoende capaciteit heeft en rekening houdt met de menselijke maat en juridische kaders. Het fundamentele heroriëntatie rapport en recent onderzoek van de IND⁴ bieden hier de juiste handvatten voor. Deze rapporten tonen opnieuw aan dat het huidige asielbeleid onder druk staat door bezuinigingen, uitvoeringsproblemen en politieke impasses, waardoor het systeem vastloopt. Dit leidt tot grote vertragingen en negatieve effecten op verschillende cruciale aspecten, zoals opvangcapaciteit, huisvesting, integratie en gezinshereniging, maar ook draagvlak in de samenleving.

Samenvattend wordt er onder andere gepleit voor:

- De ontwikkeling van heldere migratieplannen, inclusief asiel, gebaseerd op internationale wetgeving, en het bevorderen van legale migratieroutes en partnerschappen met aandacht voor mensenrechten;
- Stabiele (financiering voor) uitvoering van het beleid met betrokkenheid van belanghebbenden en het stimuleren van ketensamenwerking tussen uitvoeringsorganisaties met meer beslisruimte voor de uitvoering;
- Meer autonomie en participatiemogelijkheden voor asielzoekers;
- Het loskoppelen van asiel en opvang met vaste opvangplekken waar maatwerk voor gemeenten mogelijk is en daarnaast meerdere aanmeldcentra.

Verbeter de situatie in de opvang

Helaas blijft de opvangsituatie zeer schrijnend en penibel. Ter Apel was in de afgelopen periode nog altijd vol en regelmatig moest gebruik worden gemaakt van overlooplocaties in hallen of tenten waar asielzoekers, waaronder ook vrouwen en kinderen, dagelijks heen en weer naar vervoerd moesten worden. Voor de gehele opvang geldt dat bijna de helft van de asielzoekers en statushouders, al zeer langdurig, verblijft in (crisis)noodopvang waar de voorzieningen vaak ernstig tekortschieten. Veel gemeenten zijn weliswaar bezig met plannen voor meer structurele en duurzame opvang maar het zal nog geruime tijd duren voordat er voldoende nieuwe locaties zijn.

VluchtelingenWerk dringt erop aan om zo snel mogelijk concrete verbetering van de leefomstandigheden te realiseren zoals de mogelijkheid om zelf maaltijden te bereiden en samen met gemeenten voor deze asielzoekers participatiemogelijkheden en activiteiten in de gemeenten te organiseren. Zie ook de [aanbevelingen](#) die wij hiervoor eerder hebben geformuleerd.

Van alle bewoners in de opvang hebben een kwart, ruim 17.000 mensen, al een verblijfsvergunning. Hoewel zij nu eindelijk hun start zouden moeten maken met het opbouwen van een nieuw bestaan in Nederland blijven zij vooralsnog lang in de wachtrij voor huisvesting. De ongelijke verdeling van opvanglocaties vaak ver weg gelegen van de gemeente waar ze gehuisvest zullen worden of het feit dat ze steeds weer verplaatst worden van de ene noodopvang naar de andere vormen extra belemmeringen voor participatie. Wanneer alle gemeenten alvast de statushouders zouden opvangen die zij komend jaar – op basis van de taakstelling huisvesting – moeten huisvesten dan zou dit een aanzienlijke verlichting van de opvangcapaciteit betekenen en zouden deze statushouders alvast kunnen beginnen met onderwijs, inburgering en werk. Dit is vooral ook een belangrijke oplossing voor nareizigers

---

⁴ <https://www.nrc.nl/nieuws/2024/02/13/de-ind-ambtenaar-zit-klem-tussen-wetten-regels-en-instructies-a4190051>

waarvan de statushouder al in de gemeente woont zodat het gezin dichter bij elkaar kan zijn. Dit kan door middel van de HAR (Hotel- en accommodatieregeling), het lokaal promoten van de [Logeerregeling](#) of voor grotere gemeenten een [tussenvoorziening](#). Daarnaast zouden gemeenten die nu structurele opvang ontwikkelen mede in het kader van de Spreidingswet daar tijdelijk ook de statushouders die gekoppeld zijn aan de gemeente kunnen opvangen.

VluchtelingenWerk pleit ervoor dat alle gemeenten opvang of tijdelijke huisvesting gaan bieden voor de statushouders die zij dit jaar moeten huisvesten zodat het grote aantal statushouders dat nu in de opvang verblijft zo snel mogelijk kan starten met onderwijs, inburgering en werk.

Kleinschaligheid belangrijk bij uitvoering spreidingswet

In de Eerste Kamer is bij de behandeling van de Spreidingswet de [motie](#) Perin- Gopie C.S. aangenomen met betrekking tot het stimuleren van kleinschalige opvang vanwege de vele voordelen. Deze motie vraagt om (1) duurzame kleinschalige opvang actief te stimuleren, (2) de belemmeringen – in uit te werken lagere regelgeving – weg te nemen en (3) daarnaast te bevorderen dat het realiseren van concrete kleinschalige opvang expliciet aan bod komt in alle PRT's. Kan de staatssecretaris aangeven op welke wijze aan de drie onderdelen van de motie uitvoering wordt gegeven?

Bij de wetsbehandeling is verschillende keren benoemd dat een locatie wel 'doelmatig geëxploiteerd' moet kunnen worden. Kan de staatssecretaris aangeven hoe de uitvoering van de motie zich verhoudt tot dit criterium op grond waarvan het COA makkelijk nee kan zegen tegen een aangeboden locatie? Het COA is eind vorig jaar gestart met [een pilot](#) en wil in 2024 slechts 20 kleinschalige opvanglocaties realiseren. Is de staatssecretaris bereid mede gezien de aangenomen motie het COA te vragen de ambitie ten aanzien van het realiseren van kleinschalige opvang veel hoger bij te stellen?

Achterstanden aankomstprocedure Zevenaar

Sinds vorig jaar vindt de aanmeldprocedure van nareizigers plaats in aanmeldcentrum Zevenaar. Door de verplaatsing van deze procedure is de aanmeldlocatie Ter Apel aanzienlijk ontlast. Helaas blijkt sinds eind vorig jaar, ondanks dat er minder nareizigers zijn gearriveerd dan het jaar daarvoor, dat de IND te weinig capaciteit beschikbaar heeft voor de eerste registratie en het uitreiken van de beschikking. Hierdoor zijn lange wachttijden ontstaan en zowel de nareizigers met passende huisvesting als degene die opvang nodig hebben moeten ruim twee maanden wachten op een afspraak bij de IND. Daarna kunnen ze pas naar de BRP-straat voor de inschrijving in de BRP en het verkrijgen van een BSN. Door de lange wachttijd vindt er te weinig doorstroming plaats in de opvanghotels rond Zevenaar die hierdoor overvol zijn. Het COA probeert hiervoor extra capaciteit te verwerven. Door de lang wachttijden overtreedt de IND [artikel 28 derde lid Vreemdelingenwet](#) dat voorschrijft dat binnen twee weken na aanmelding de verblijfsvergunning moet worden uitgereikt. Deze bepaling in de Vreemdelingenwet is er niet zonder reden. Zonder registratie, verblijfsvergunning en BSN kunnen gemeenten namelijk geen bijstand uitkeren en kunnen de nareizigers geen zorgverzekering afsluiten, geen kinderbijslag en toeslagen aanvragen. Vele tientallen nareizigers verblijven inmiddels langdurig zonder inkomsten in gemeenten. De IND zoekt naar oplossingen maar heeft ook aangegeven dat dit nog langere tijd gaat duren.

Kan de staatssecretaris toezeggen dat de IND voldoende capaciteit krijgt om de achterstanden weg te werken en bovendien het aankomstproces opnieuw kan inrichten waarbij in overeenstemming met de Vreemdelingenwet de verblijfsvergunning binnen twee weken wordt uitgereikt? Kan het COA toestemming krijgen om de gezinsleden met passende huisvesting in de gemeente onder de Logeerregeling te brengen zodat zij leefgeld kunnen ontvangen?

Effectiviteit Procesbeschikbaarheidslocatie (PBL)

Als een van de maatregelen om overlast tegen te gaan is in Ter Apel vorig jaar een pilot gestart met een nieuwe vorm van opvang voor asielzoekers met een 'kansarme asielaanvraag'. Deze procesbeschikbaarheidslocatie (PBL) is een vervolg op eerdere pilots in Ter Apel en Budel met sobere opvang en extra toezicht (strakke huisregels, dagelijkse registratie en kamercontroles, geen leefgeld) en zoals blijkt uit [de brief](#) eveneens bedoeld om overlast tegen te gaan. De staatssecretaris spreekt van een 'kansarme asielaanvraag' maar in een PBL kunnen niet alleen asielzoekers uit veilige landen van herkomst worden geplaatst, maar ook erkende vluchtelingen die een vergunning in een ander Europees land hebben en – nieuw in vergelijking met de eerdere pilots – ook asielzoekers met een Dublinclaim. Asielverzoeken met een Dublinclaim kunnen echter wel degelijk zeer kansrijk zijn, waarbij slechts ter discussie staat welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. VluchtelingenWerk vindt dat een 'kansarme asielaanvraag' op zich geen reden is om asielzoekers in sobere opvang en een vrijheidsbeperkend regime te plaatsen. Bovendien lijkt het erop dat ook asielzoekers in de PBL worden geplaatst waarvan niet bekend is dat zij overlast hebben gepleegd. Daarnaast blijkt weliswaar uit onderzoek dat van de asielzoekers die overlast plegen een groot deel afkomstig is uit een veilig land van herkomst en/of een Dublinclaim heeft, maar ook geldt dat slechts een zeer klein deel van deze groep daadwerkelijk overlast veroorzaakt.

Zoals ook blijkt uit het recente onderzoek van [NRC](#) gaat het bij de PBL om een zeer verre gaande beperking van de bewegingsvrijheid en mogen de asielzoekers die daar geplaatst worden alleen maar 's ochtends vroeg (van 7 tot 8 uur) en 's avonds laat (van 22 tot 23 uur) een uur buiten de locatie zijn. Overdag moet een vol programma worden gevolgd. Als asielzoekers daar niet aan mee willen werken of de PBL willen verlaten, wordt de opvang beëindigd. Onduidelijk is wie er in de praktijk voor plaatsing in de PBL in aanmerking komt en wat de criteria hiervoor zijn. Dit kan leiden tot willekeur en heeft ook een discriminatoir element als dit vooral op basis van nationaliteit gebeurt. Ook is onduidelijk wat de juridische grondslag is voor plaatsing in de PBL en in hoeverre een meldplicht van meerdere keren per dag, waarbij de opvang wordt beëindigd als enkele keren niet aan de meldplicht wordt voldaan, juridisch geoorloofd is. In het artikel wordt aangegeven dat asielzoekers die een strafbaar feit plegen eerder vervolgd worden zodat het asielverzoek afgewezen kan worden. Is dit inderdaad het geval?

Een voordeel van de PBL is volgens de staatssecretaris dat asielzoekers in de PBL goed beschikbaar zijn voor gesprekken met de IND in het kader van de asielprocedure, waardoor de procedure sneller kan verlopen. Echter de IND, COA, AVIM en DT&V hebben voor de introductie van de PBL al [een aanpak](#) hiervoor ontwikkeld. Daarvoor is de PBL niet nodig.

De staatssecretaris benadrukt het belang van de inzet van PBL's en wil deze ook verder uitbreiden, maar het is de vraag hoe effectief die zijn in het voorkomen van overlast. Uit de eerdere [evaluatie](#) van de pilots sobere opvang kon dit niet worden aangetoond. Hoe staat het met de [andere pilots](#) om overlast te voorkomen? Zoals de pilot '(potentiële) overlastgever vroegtijdig in beeld' met specifieke begeleiding en de pilot Ambulant Ondersteunings Team (AOT) waarbij een

multidisciplinair team met deskundigheid vanuit disciplines en organisaties ingezet kan worden bij afhandelingen van incidenten. Hebben deze pilots een vervolg gekregen?

Het is belangrijk ook voor de veiligheid van vluchtelingen dat ernstige overlast en criminaliteit in opvanglocaties wordt tegengegaan. De ingezette instrumenten mogen niet discriminatoir of in strijd met de rechtsbeginselen zijn. Ook moet er duidelijkheid komen wat de criteria zijn voor de plaatsing in de PBL. Belangrijk is ook dat de ingezette instrumenten effectief zijn en dat ook gericht beleid wordt gevoerd om ernstige overlast in andere opvanglocaties tegen te gaan en vooral wordt voorkomen.

Grote zorgen om alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)

VluchtelingenWerk maakt zich ernstig zorgen over de oplopende wachttijden bij de IND voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's). Dit is urgent mede gezien de kwetsbaarheid en specifieke begeleidingsnoodzaak van deze kinderen en de problemen en tekorten in de opvang. Uit de antwoorden op de begrotingsvragen blijkt dat amv's momenteel gemiddeld bijna zes maanden wachten op een aanmeldgehoor bij de IND, een gesprek dat voorheen binnen één week na aankomst plaatsvond. De wachttijd voor een aanmeldgehoor voor amv's is momenteel acht weken langer dan voor volwassenen, daarnaast is de gemiddelde beslistermijn ook bijna twee maanden langer en wachtten er in november 2023 al 450 amv's langer dan 15 maanden op een beslissing van de IND⁵.

Het overschrijden van de verlengde beslistermijn en de lange wachttijden op een aanmeldgehoor zorgen voor onzekerheid, onrust en wantrouwen jegens de overheid. Voor amv's kan dit grote impact hebben op hun bestaan nu en in de toekomst. Het is van groot belang dat er sprake is van duidelijkheid en goed verwachtingsmanagement naar deze groep. Dit is tot op heden niet gebeurt. Amv's zelf hebben geen inzicht in de wachttijden en zijn bijvoorbeeld nog uitgesloten van de prognose van de IND voor de wachttijd op een aanmeldgehoor⁶. Deze lange wachttijden leiden ertoe dat amv's ook langer in de speciale amv-opvanglocaties verblijven; locaties waar al geruime tijd een groot tekort aan is. Daar komt nog bij dat de veiligheid en ontwikkeling van kinderen volgens de inspectie van Justitie en Veiligheid in gevaar is onder de huidige opvangomstandigheden. Kinderen ontvangen volgens de Inspectie niet de zorg, het onderwijs en de begeleiding waar ze recht op hebben⁷.

Minderjarigen die met of zonder ouders naar Nederland zijn gevlucht hebben op grond van het Kinderrechtenverdrag recht op extra aandacht. Zij hebben door hun vlucht – die vaak op traumatische wijze verloopt – te maken met instabiliteit op vele terreinen die voor hun ontwikkeling van belang zijn. Er is sprake van discontinuïteit ten aanzien van onderwijs en culturele context, ze hebben vaak te maken met stress door wat zij zelf hebben meegemaakt en tevens de stress van hun ouders of familie, of zij nu bij hen zijn of achtergebleven in het land van herkomst. Vaak zijn zij ook nog niet helemaal in staat hun wensen en behoeften verstaanbaar (en) kenbaar te maken. Dit maakt dat zij zich bij aankomst in Nederland op een zeer kwetsbaar punt in hun leven bevinden.

---

⁵ <https://www.tweedekamer.nl/downloads/document?id=2024D01957>

⁶ <https://ind.nl/nl/wanneer-is-het-aanmeldgehoor>

⁷ <https://www.inspectie-jenv.nl/actueel/nieuws/2023/05/03/inspecties-veiligheid-en-ontwikkeling-van-kinderen-in-asielopvang-nog-steeds-in-gevaar>

VluchtelingenWerk stelt dat de overheid onvoldoende rekening houdt met het Kinderrechtenverdrag (IVRK) op basis waarvan de overheid verplicht is de ontwikkeling van kinderen te beschermen en schade aan ontwikkeling te voorkomen en/of weg te nemen. Er moet volgens het verdrag zoveel mogelijk rekening gehouden worden met de kwetsbare positie van kinderen in de asielprocedure, onder andere door zo spoedig mogelijk op een aanvraag te oordelen.

Daarnaast is VluchtelingenWerk uiterst ongerust over het feit dat de tijdelijke maatregelen rond de opvang van amv's en passant een structureel karakter hebben gekregen, zoals het doorplaatsen van amv vanaf 17 jaar en 9 maanden naar reguliere COA-locaties zonder dat zij adequate begeleiding krijgen, de opvang onder slechte leefomstandigheden, het gebrek aan adequaat onderwijs en het grote aantal verplaatsingen tussen opvanglocaties. Dit leidt tot grote schade in hun ontwikkeling.

VluchtelingenWerk maakt zich ernstig zorgen over de olopende wachttijden voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) bij de IND. Dit is urgent gezien de kwetsbaarheid en specifieke begeleidingsbehoefte van deze kinderen en de problemen en tekorten in de opvang. VluchtelingenWerk roept op het belang van (jonge) kinderen weer centraal te zetten in de asielprocedure, onder andere door beter verwachtingsmanagement en door zo spoedig mogelijk op een aanvraag te beslissen. Daarnaast moet er zo snel mogelijk een einde komen aan de noodmaatregelen in de opvang van amv's. Zij dienen, gezien hun kwetsbare positie, met voorrang te kunnen rekenen op stabiele, veilige opvang met adequate zorg en onderwijs.

Onvoldoende bescherming voor asielzoekers uit de Palestijnse gebieden

Grote groepen Palestijnen zijn afgelopen eeuw uit het huidige Israël gevlucht naar Gaza, de Westelijke Jordaanoever en andere landen in het Midden-Oosten. Deze Palestijnse, meestal staatloos verklaarde vluchtelingen, hebben een bijzondere status in het Vluchtelingenverdrag waardoor zij (en ondertussen hun kinderen en kleinkinderen) bescherming kunnen krijgen van de UNWRA (Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen). Om deze reden kunnen zij op grond van art. 1D van het Vluchtelingenverdrag worden uitgesloten van vluchtelingenstatus. Maar als blijkt dat de UNRWA geen bescherming en voldoende levensstandaard kan verzorgen moet Nederland de een Palestijnse asielzoeker een vluchtelingenstatus geven aangezien zij door hun bijzondere status automatisch erkend zijn als vluchteling. Asielaanvragen van Palestijnen worden momenteel echter beoordeeld in een bijzonder ingewikkeld toetsingskader⁸ waardoor niet alle Palestijnen onder toepassing van art. 1D vallen. En omdat veel Palestijnen staatloos zijn gelden ook daarbinnen bijzondere regels en pakt het beleid met regelmaat onevenredig hard uit.

De staatssecretaris heeft in juli 2023 al aan de Tweede Kamer laten weten dat hij aanneemt dat UNRWA in Gaza onvoldoende bescherming kan bieden. Toch werden er in het nieuwe beleid dat daarop volgde nog steeds strenge eisen gesteld om aan de voorwaarden voor de insluitingsgrond onder artikel 1D te voldoen. Palestijnen moeten volgens dit beleid nog steeds individuele gronden aanvoeren waarom UNRWA in hun geval geen bescherming kan bieden, een bewijslast die gezien de bijzondere status van deze groep te hoog is. De situatie in Gaza is sindsdien sterk

---

⁸ Zie voor meer info over de knelpunten voor Palestijnen in de asielprocedure: <https://www.statelessness.eu/sites/default/files/2023-07/ENS%20Advocacy%20Briefing%20-%20Palestinians%20and%20the%20Search%20for%20Protection%20in%20Europe%20%28NL%29.pdf> en <https://verblijfblog.nl/kunnen-palestijnen-asiel-aanvragen/>

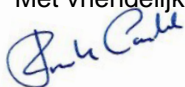
verslechterd en het functioneren van de UNWRA verder onder druk komen te staan door de discussie over het [opschorten van de financiering](#). De advocaat-generaal van het Europese Hof van Justitie heeft [geadviseerd](#) dat 'niet het moment dat de Palestijnen zijn gevlucht doorslaggevend is, maar de vraag of ze op dit moment door de UNWRA beschermd kunnen worden in de Gazastrook en kunnen terugkeren'. Hiermee wordt gewezen op een ander knelpunt in het huidige beleid; bij de beoordeling wordt momenteel niet meegewogen of bescherming en bijstand na terugkeer mogelijk is. VluchtelingenWerk stelt daarom dat het huidige beleid de bijzondere status in het Vluchtelingenverdrag te kort doet en acht het wegnemen van de knelpunten voor Palestijnse asielzoekers in de asielprocedure noodzakelijk om de uitzonderlijk kwetsbare positie van deze reeds erkende vluchtelingen te waarborgen.

VluchtelingenWerk stelt verder dat het besluitmoratorium voor de Palestijnse gebieden van 19 december niet strookt met de bijzondere status die Palestijnse vluchtelingen hebben in het Vluchtelingenverdrag. Zij zijn al erkend als vluchteling en dienen volgens het verdrag een vluchtelingenstatus te ontvangen. Verder is van belang dat een besluitmoratorium is bedoeld voor een onzekere situatie in het land van herkomst waarbij het voor een korte periode redelijkerwijs niet mogelijk is op de aanvraag te beslissen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat hieraan ten aanzien van de Palestijnse gebieden niet wordt voldaan. Niet alleen is de algemene veiligheidssituatie zeer slecht, maar ook de humanitaire situatie is zeer ernstig. Het internationaal gerechtshof (ICJ) redeneerde in haar tussenuitspraak dat Zuid-Afrika voldoende duidelijke heeft gemaakt dat er mogelijk genocide is gepleegd door Israël tegen de Palestijnse bevolking. Ook [bevestigt](#) het ICJ nadrukkelijk de schrijnende humanitaire situatie in Gaza: "De burgerbevolking in Gaza blijft extreem kwetsbaar. De militaire operatie van Israël heeft tienduizenden doden en gewonden gekost, huizen, scholen, ziekenhuizen en ander onmisbare infrastructuur verwoest en een enorme vluchtelingenstroom op gang gebracht. Dat gaat nog altijd door en kan volgens de premier nog 'vele lange maanden duren". De huidige situatie is dus niet onzeker en is ook niet tijdelijk. Gezien de grootschalige vernietiging van de gehele civiele infrastructuur zal de humanitaire situatie op korte termijn niet wezenlijk veranderen. Voor Palestijnse asielzoekers met gezinsleden in Gaza is het besluitmoratorium daarom onbegrijpelijk en hartverscheurend. Zij kunnen hierdoor hun gezinsleden niet in veiligheid stellen via gezinshereniging. Wij verzoeken Palestijnse asielzoekers uit Gaza zo snel mogelijk een vluchtelingenstatus te verlenen.

Het is overduidelijk dat de situatie in de Palestijnse gebieden al geruime tijd mensonterend is en de UNWRA niet aan haar opdracht kan voldoen. Een besluitmoratorium is daarom niet nodig. Deze Palestijnse vluchtelingen dienen, gelet op hun bijzondere status in het vluchtelingenverdrag en de voortdurende slechte algehele situatie in de Palestijnse gebieden, per direct een vergunning te krijgen. VluchtelingenWerk roept verder op om nieuw beleid te formuleren. Het wegnemen van de knelpunten voor Palestijnse asielzoekers in de asielprocedure is noodzakelijk om de uitzonderlijk kwetsbare positie van deze reeds erkende vluchtelingen te waarborgen.

Wij hopen dat u onze inbreng kunt gebruiken in het debat, voor vragen of een toelichting zijn we uiteraard beschikbaar.

Met vriendelijke groet,

Frank Candel
Bestuursvoorzitter VluchtelingenWerk Nederland